

ΑΠΟ:

Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος (ΚΕΕΕ)

ΠΡΟΣ:

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΥΠΠΟ

ΥΠΟΨΙΝ:

Προέδρου της Επιτροπής

Κας Ειρ. Σταματούδη

(Διευθύντριας Ο.Π.Ι.)

Αθήνα, 5^η Μαρτίου 2014

**ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΕΕΕ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΥΖΗΤΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ
ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ
ΥΠ.ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ (ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ & ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 56 ΠΑΡ.2):**

Α. ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥ «ΣΥΝΗΘΩΣ ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΜΟΙΒΗ» ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 56. ΠΑΡ.2 Ν.
2121/1993 ΩΣ ΙΣΧΥΕΙ ΣΗΜΕΡΑ:

Ειδικά όσον αφορά το ζήτημα της τροποποίησης του άρθρου 56 παρ.2 του ν. 2121/1993 που δεν συζητήθηκε κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων και το οποίο αναφέρεται στη «συνήθως καταβαλλομένη αμοιβή» αντι της «εύλογης» αμοιβής, επισημαίνουμε τα εξής: Με βάση το ισχύον μέχρι σήμερα νομοθετικό πλαίσιο, σε περίπτωση που κάποιος χρήστης διαφωνεί ως προς το ύψος της αξιούμενης από έναν οργανισμό αμοιβής (όπως αυτή αποτυπώνεται στα κατά τα άνω «αυθαίρετα» και μονομερώς επιβαλλόμενα αμοιβολόγια), το μόνο μέσο άμυνας που του δίνει ο νόμος είναι η άσκηση αίτησης στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων βάσει του άρθρου 56 παρ.2 εδαφ.β του Ν. 2121/1993, υπό τις εκεί προβλεπόμενες προϋποθέσεις, οι οποίες καθιστούν –οπως καταδεικνύουμε αμέσως κατωτέρω- και αυτό το μέσο ανεπαρκές για την προάσπιση των συμφερόντων του χρήστη. Πιο αναλυτικά η διάταξη του άρθρου 56 παρ.2 εδαφ.β του Ν. 2121/1993 αφορά μόνο στην περίπτωση που ο χρήστης ισχυρίζεται ότι η αμοιβή που αξιώνει ο οργανισμός είναι προφανώς «δυσανάλογη

προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις» και όχι στην περίπτωση που ο χρήστης ισχυρίζεται ότι η αμοιβή που αξιώνει ο οργανισμός είναι προφανώς «μη εύλογη» συνεκτιμωμένων των ισχυουσών οικονομικοπολιτικών συνθηκών και λοιπών κριτηρίων στάθμισης των εκατέρωθεν συμφερόντων. Με δεδομένο ότι η εν λόγω διάταξη αναφέρεται στη «συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή» και όχι στην «εύλογη» αμοιβή, το δικάζον δικαστήριο ΔΕΝ έχει δικαιοδοσία (ακόμη και κατά την τακτική διαδικασία κατά την οποία αποφασίζει οριστικά περί της αμοιβής) να ορίσει το ύψος της αμοιβής που θα ήταν «εύλογο» ή «δίκαιο», αλλά περιορίζεται να διαπιστώσει αποκλειστικά και μόνον αν η αξιούμενη από τον οργανισμό αμοιβή είναι ανάλογη προς τη «συνήθως καταβαλλόμενη». Δεδομένου δε ότι ως «συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή» θεωρείται-κρίνεται αυτή που έως σήμερα εισπράττουν οι ΟΣΔ, ήτοι τα αμοιβολόγια τους, μπορεί κανείς εύκολα να καταλάβει ότι η διάταξη του άρθρου 56 παρ.2 εδαφ.β καθίσταται ανεφάρμοστη πρακτικά για τον χρήστη, αφού το δικάζον δικαστήριο δεν δύναται να διαμορφώσει και να κρίνει το «εύλογο» της αξιούμενης από τον ΟΣΔ αμοιβής, αλλά μόνον το ανάλογο με το «συνήθως καταβαλλόμενο» ήτοι το ανάλογο με τα μη εύλογα αμοιβολόγια των ΟΣΔ. Με άλλα λόγια, το Δικαστήριο δεσμεύεται να διαπιστώσει απλώς και μόνον εάν η αξιούμενη αμοιβή είναι ανάλογη του «του συνήθως καταβαλλόμενου» ποσού, δηλαδή ουσιαστικά εάν είναι ανάλογη με το ίδιο το αμοιβολόγιο του ΟΣΔ που αποτελεί αντικείμενο αμφισβήτησης. Πρόκειται δηλαδή για μια κυκλική διαδικασία όπου η αμφισβήτηση του αμοιβολογίου καταλήγει σε εξαναγκαστική εφαρμογή του. Το αδιέξοδο είναι καταφανές. Από όλα τα ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι είναι αναγκαία η τροποποίηση του άρθρου 56 παρ. 2 του Ν.2121/1993, έτσι ώστε να διαμορφωθεί η εν λόγω διάταξη όχι με βάση την «συνήθως καταβαλλόμενη σε παρόμοιες περιπτώσεις αμοιβή», αλλά με βάση την «εύλογη» αμοιβή: Κριτήριο για τον δικαστικό καθορισμό της οφειλόμενης προς ΟΣΔ αμοιβής από τους χρήστες, δεν μπορεί να είναι το «συνήθως καταβαλλόμενο», αλλά το «εύλογο» με βάση τις εκάστοτε ισχύουσες οικονομικοπολιτικές συνθήκες της αγοράς (ιδιαίτερα σήμερα που η απρόοπτη μεταβολή των οικονομικών συνθηκών της χώρας επιφέρει τραγικές συνέπειες σε βάρος των επιχειρήσεων των μελών της ΚΕΕΕ), την οικονομική κατάσταση έκαστου

χρήστη κατά το κρίσιμο χρόνο, και την αναγκαία στάθμιση συμφερόντων των εμπλεκόμενων μερών.

Η ως άνω τροποποίηση και αναφορά στον όρο «εύλογη» αντί του «συνήθως καταβαλλομένου» είναι επιβεβλημένη ανεξάρτητα από το αν θα ακολουθηθεί η πρόταση της παραγράφου 9(α) ή της παραγράφου 9(β) των Θέσεων της Διαβούλευσης. Εξάλλου, τούτη η τροποποίηση επιβάλλεται και από την συμφωνημένη στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων της Επιτροπής θέση υπ' αριθμ. Α.2 του κεφαλαίου Ι.ΑΜΟΙΒΟΛΟΓΙΑ, όπου γίνεται λόγος για «ευλογη» αμοιβή.

Β) ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ:

Σαφή θέση της ΚΕΕΕ αποτελεί η πεποίθηση ότι είναι αναγκαία η «αποποινικοποίηση» μίας καθαρά «αστικής φύσεως» διαφοράς, όπως είναι η τυχόν μη καταβολή ή μη εμπρόθεσμη καταβολή των δικαιωμάτων δημόσιας εκτέλεσης από έναν χρήστη. Με απόλυτο σεβασμό στα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα, η ΚΕΕΕ αναγνωρίζει το δικαίωμα οιοδήποτε Οργανισμού να κινηθεί με κάθε δυνατό και νόμιμο μέσο κατά του χρήστη που δεν καταβάλει τα δικαιώματα δημόσιας εκτέλεσης, αξιοποιώντας τα πολιτικά μέσα αστικής δικαιοσύνης που αρμόζουν στην φύση της εν λόγω διαφοράς. Είναι, ωστόσο, αδιανόητο να εφαρμόζονται ποινικές διαδικασίες ή/και τακτικές «αυτοφώρου» (ήτοι τακτικές του κοινού ποινικού δικαίου) σε μικρούς εμπόρους και καταστηματαρχες που ιδιαίτερα στην σημερινή εποχή τραγικής οικονομικής κρίσης και ύφεσης, αδυνατούν να καταβάλουν εμπροθέσμως τα μονομερώς επιβαλλόμενα από τους Οργανισμούς δικαιούχων υπέρογκα ποσά δικαιωμάτων δημόσιας εκτέλεσης. Οι διαφορές αυτές είναι αμιγώς αστικής φύσεως και δεν δικαιολογείται η επιβολή ποινικών διαδικασιών και δη τακτικής αυτοφώρου σε αυτές, δια των οποίων ορισμένη κατηγορία πνευματικών δημιουργών επιχειρεί να εξαναγκάσει μέσω ποινικών μεθόδων την είσπραξη των μονομερώς επιβαλλόμενων από αυτούς μη ευλόγων αμοιβολογιών, χωρίς δυνατότητα αντίδρασης από τους χρήστες, αφού το άρθρο 56 παρ.2 δεν τους επιτρέπει την δικαστική επιδίωξη καθορισμού «ευλόγου» αμοιβολογίου. Η προταθείσα δυνάμει του από 4/3/2014 ηλεκτρονικού μηνύματος της Επιτροπής Διαλόγου (αριθμ. πρωτ. 22414/2014) διατύπωση επί του θέματος αυτού, δεν θεωρούμε ότι επαρκεί, καθόσον κρίνουμε ως αναγκαίο να διατυπώνεται

στο νόμο με σαφήνεια ο αποκλεισμός της ποινικής διάστασης των εν λόγω διαφορών αστικής φύσεως.

Κατά τα λοιπά, επισημαίνονται συνοπτικά τα ακόλουθα:

1) Η ΚΕΕΕ δηλώνει την σύμφωνη γνώμη της όσον αφορά την πρόταση που διατυπώθηκε υπ' αριθμ. 9(α) του Κεφαλαίου Ι.ΑΜΟΙΒΟΛΟΓΙΑ των Θέσεων που συζητήθηκαν στην Επιτροπή Διαλόγου (ήτοι: Υποχρεωτικές Συλλογικές Διαπραγματεύσεις μεταξύ των Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης και των αντιπροσωπευτικών φορέων των χρηστών, μεταξύ των οποίων και η ΚΕΕΕ – Σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας, προσφυγή σε κεντρικό όργανο επίλυσης της διαφοράς, η απόφαση του οποίου δύναται να προσβληθεί με ειδική διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων-Το αμοιβολόγιο που θα συμφωνηθεί ως αποτέλεσμα των υποχρεωτικών συλλογικών διαπραγματεύσεων ή που θα προκύψει εκ της απόφασης του κεντρικού οργάνου επίλυσης της διαφοράς, θα έχει ισχύ έναντι όλων-erga omnes).

2) Η ΚΕΕΕ διατυπώνει ρητώς το αίτημά της να συμμετέχει ενεργά, με αποφασιστική ψήφο, ως απολύτως αντιπροσωπευτικός φορέας χρηστών, σε οποιεσδήποτε συλλογικές διαπραγματεύσεις λάβουν χώρα με τους Οργανισμούς των δικαιούχων, είτε τώρα είτε οποτεδήποτε στο μέλλον.

3) Επισυνάπτουμε, επιπρόσθετα, και αναφερόμαστε στο από 20-11-2013 Υπόμνημά μας, το οποίο καταθέσαμε υπόψιν του κ.Υπουργού με αριθμ. πρωτ. 223915/5243/22-11-2013 (συμπληρωμένο κατά τα αναφερόμενα στο ισχύον δίκαιο της Ουγγαρίας).

4) Η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος (ΚΕΕΕ) εκπροσωπεί στο εσωτερικό και στο εξωτερικό συνολικά 59 Επιμελητήρια, ήτοι έχει ως μέλη της το σύνολο των επιμελητηρίων που καλύπτουν ολόκληρη τη χώρα: Εμπορικά - Βιομηχανικά - Βιοτεχνικά και Επαγγελματικά. Μέσω αυτού του δικτύου η ΚΕΕΕ εκπροσωπεί το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου της χώρας: των 880 χιλιάδων ελληνικών επιχειρήσεων. Η ΚΕΕΕ, όπως και τα Επιμελητήρια - μέλη της, είναι ο συνδεδετικός

κρίκος που ενώνει τις επιχειρήσεις με τη δημόσια διοίκηση και ο επίσημος χώρος διαλόγου ανάμεσα στη πολιτεία και τις παραγωγικές τάξεις. Μέσω της υποβολής και προώθησης των διαφόρων αιτημάτων της επιχειρηματικής τάξης, μπορεί να παρεμβαίνει στις διαδικασίες για τη λήψη αποφάσεων που αφορούν στα επιχειρηματικά θέματα και προβλήματα και να συμβάλλει ουσιαστικά στη διαμόρφωση της οικονομικής πολιτικής. Η ΚΕΕΕ άλλωστε αποτελεί - μέσω των κατά τόπους Επιμελητηρίων - τον μοναδικό φορέα στην Ελλάδα, που εκπροσωπεί και εκφράζει το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου και κατ' επέκταση του συνόλου των παραγωγικών τάξεων (εμπορικές, βιοτεχνικές, επαγγελματικές, βιομηχανικές επιχειρήσεις, ως και επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών). Τα τελευταία χρόνια, ο επιχειρηματικός κόσμος δίνει μια άνιση μάχη ενάντια στην οικονομική κρίση, η οποία έχει δημιουργήσει ασφυκτικές συνθήκες για όλους τους κλάδους της αγοράς. Ανάμεσα στην πλειάδα των προβλημάτων που μαστίζουν το χώρο είναι η εξοντωτική πολιτική, την οποία ακολουθούν οι ΟΣΔ σε σχέση με την επιβολή και είσπραξη αμοιβών υπέρ των δικαιούχων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων για τη δημόσια εκτέλεση/παρουσίαση στο κοινό των έργων τους από τις κατά τόπους ελληνικές επιχειρήσεις, που παρουσιάζουν μουσικά ή οπτικοακουστικά έργα στο πλαίσιο της εμπορικής δραστηριότητάς τους εντός των εμπορικών καταστημάτων τους. Η ΚΕΕΕ και τα μέλη της σέβονται απόλυτα τα δικαιώματα των πνευματικών δημιουργών και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και αναγνωρίζουν φυσικά την υποχρέωσή τους προς καταβολή δικαιωμάτων δημόσιας εκτέλεσης στους ΟΣΔ που εκπροσωπούν τους άνω δικαιούχους. Ωστόσο, αυτό που επιδιώκουν ως αδήριτη πλέον ανάγκη, αλλά και ως επιβαλλόμενη μόνη δίκαιη λύση, είναι να καταβάλουν ποσά που είναι εύλογα και ανταποκρινόμενα στις ισχύουσες σήμερα οικονομικοπολιτικές συνθήκες.

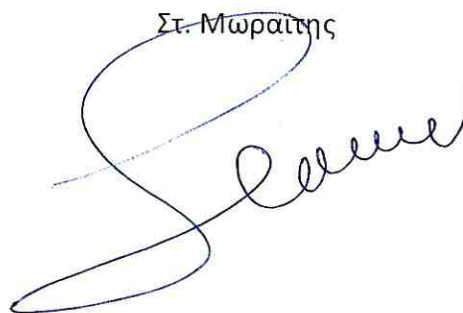
Κατά τα λοιπά, αναφερόμαστε στις θέσεις της ΚΕΕΕ όπως διατυπώθηκαν κατά τις συζητήσεις της Επιτροπής, καθώς και στο επισυναπτόμενο στο παρόν Υπόμνημά της ΚΕΕΕ προς τον κ. Υπουργό Πολιτισμού.

Με εκτίμηση

Για την ΚΕΕΕ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Στ. Μωραΐτης

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'St. Moraitis', written over the printed name.